

TÜRKİYE CUMHURİYETİ
ANAYASA MAHKEMESİ

BİRİNCİ BÖLÜM

KARAR

BÜŞRA ÇAKALTARLA VE DİĞERLERİ BAŞVURUSU

(Başvuru Numarası: 2014/5554)

Karar Tarihi: 6/4/2017

BİRİNCİ BÖLÜM

KARAR

Başkan : Burhan ÜSTÜN
Üyeler : Nuri NECİPOĞLU
Hasan Tahsin GÖKCAN
Kadir ÖZKAYA
Yusuf Şevki HAKYEMEZ
Raportör : Nahit GEZGİN
Başvurucu : Büşra ÇAKALTARLA
Kübra ÇAKALTARLA
Nalan ÇAKALTARLA
Tuğba ÇAKALTARLA
Vekili : Av. Naci ÖZER

I. BAŞVURUNUN KONUSU

1. Başvuru, kolluk görevlisi olan yakınlarının görevini yerine getirirken yaşamını yitirmesi neticesinde olayda idarenin hizmet kusuru bulunduğu ileri sürülerek açılan davanın reddedilmesi ve bu dava ile görev malullüğü hükümlerinden faydalanmak için açılan davanın makul sürede sonuçlandırılmaması nedenleriyle yaşama ve adil yargılanma haklarının ihlal edildiği iddialarına ilişkindir.

II. BAŞVURU SÜRECİ

2. Başvuru 18/4/2014 tarihinde yapılmıştır.
3. Başvuru, başvuru formu ve eklerinin idari yönden yapılan ön incelemesinden sonra Komisyona sunulmuştur.
4. Komisyonca başvurunun kabul edilebilirlik incelemesinin Bölüm tarafından yapılmasına karar verilmiştir.
5. Bölüm Başkanı tarafından başvurunun kabul edilebilirlik ve esas incelemesinin birlikte yapılmasına karar verilmiştir.
6. Başvuru belgelerinin bir örneği bilgi için Adalet Bakanlığına (Bakanlık) gönderilmiştir. Bakanlık görüşünü bildirmiştir.
7. Başvurucu, Bakanlık görüşüne karşı beyanda bulunmamıştır.

III. OLAY VE OLGULAR

8. Başvuru formu ve eklerinde ifade edildiği şekliyle ilgili olaylar özetle şöyledir:
9. Başvurucular İstanbul'da ikamet etmektedirler. Başvurucu Nalan Çakaltarla'nın eşi, diğer başvuruçuların ise babası olan A.Ç. olay tarihinde polis memuru olarak görev yapmaktadır.

10. A.Ç. 14/2/2006 tarihinde, bir ülkenin fahri konsolosluğundaki koruma noktasında nöbetçi memur olarak görev yaptığı sırada sabah saatlerinde nöbeti devralmaya gelen polis memuru tarafından ölü olarak bulunmuştur.

11. Ölüm tutanağında ölümün kalp krizinden kaynaklandığı belirtilmiştir. Olayın doğal ölüm olarak nitelendirilmesi nedeniyle otopsi işlemi gerçekleştirilmemiş, olaya ilişkin ceza soruşturması açılmamıştır.

A. İdarenin Hizmet Kusuru Bulunduğu İleri Sürülerek Açılan Dava Süreci

12. Başvurucular 2/10/2006 tarihinde ölümün idarenin hizmet kusurundan kaynaklanması ve gerçekleşen ölüm nedeniyle maddi ve manevi zarara uğradıklarını ileri sürerek İçişleri Bakanlığı aleyhine Sarıyer 1. Asliye Hukuk Mahkemesinde tazminat davası açmışlardır.

13. Asliye Hukuk Mahkemesinin davanın idari yargının görev alanına girdiği gerekçesiyle görevsizlik kararı vermesi üzerine başvurucular, aynı davayı 23/2/2007 tarihinde bu kez İstanbul 5. İdare Mahkemesinde açmışlardır.

14. Başvurucular dava dilekçelerinde idarenin hizmet kusuru olarak, ilgili yasal düzenlemelerde müteveffanın yaşamını yitirdiği görev noktası gibi bölgelerde en az iki memurun görev yapması gerektiğini belirtmiş ve aynı konudaki uygulamalar da bu yönde geliştirilmişken müteveffanın olay yerine tek başına gönderildiğini ve belli aralıklarla gerekli denetimler (kontroller) yapılmadığı için kalp krizi geçirdiği sırada acil müdahalede bulunulabilmesinin mümkün olmadığını ileri sürmüşlerdir.

15. İstanbul 5. İdare Mahkemesi 22/1/2008 tarihinde davayı esastan reddetmiştir. Karar gerekçesinin ilgili bölümü şöyledir:

"...

İdarenin hukuki sorumluluğundan söz edebilmek için ise, ortada bir idari eylemin bulunması, zararın bulunması ve bunun idareye yüklenebilen bir işlem veya zarar arasında nedensellik bağının bulunması gerekir. Zarar doğuran eylemin İdareye bağlanabilmesinden sonra ancak doğan zararın kusurlu veya kusursuz sorumluluk ilkelerine göre tazmini yoluna gidilmesi yoluna gidilebilir.

Dava dosyasının incelenmesinden; Sanyer İlçesi, Kireç Burnu Mahallesi, Çam Yolu Sokak 16 numaralı yerde bulunan Finlandiya Başkonsolosluğu ikametgahı noktasında 13.2.2006 günü saat 19.00 ile 14.2.2006 günü saat 08.00 arasında nöbetçi görevli polis memuru Arif Çakaltarla'nın 14.2.2006 günü nöbeti devralmaya gelen polis memuru Şevket Yıldırım tarafından ölü bulunduğu, aynı günlü 1/81 sıra numaralı Ölüm Tutanağına göre ölümün kalp krizi sonucu gerçekleştiği ancak vefat eden polis memuru için otopsi yapılmadığı anlaşılmıştır.

Olayda, davalı idarenin kusura dayalı sorumluluğuna ve bu çerçevede tazminat yükümlülüğüne gidilebilmesi için zararlar idari faaliyet arasındaki illiyet bağının hukuken kabul edilebilir, açık ve net delillerle ortaya konması gerekir.

Dosyada bulunan bilgiler ve belgeler birlikte değerlendirildiğinde; A... Ç...'nın yasal mevzuata uygun olarak görevlendirilmesi sonrasında görevini ifa etmekte iken kalp krizi geçirerek vefat ettiği, zarara esas olayda (ölümün meydana gelmesinde) davalı idareye atfı kabul bir kusurun bulunmadığı, ölümün idari eylemden bağımsız gerçekleştiği sonucuna ulaşılmış olup bu nedenle davacıların tazminat taleplerinin kabulünün mümkün olmadığı (kanaatine varılmıştır.)"

16. Bu karar, başvurucuların temyizi üzerine Danıştay Onuncu Dairesi tarafından 20/3/2012 tarihinde onanmıştır.

17. Başvurucuların karar düzeltme talepleri de aynı Daire tarafından 29/1/2014 tarihinde reddedilmiştir.

18. Nihai karar, başvurucular tarafından 24/3/2014 tarihinde öğrenilmiş olup 18/4/2014 tarihinde bireysel başvuruda bulunulmuştur.

B. Görev Malullüğü Hükümlerinden Faydalanılması Talebiyle Açılan Dava Süreci

19. Başvurucu Nalan Çakaltarla 9/3/2006 tarihinde Sosyal Güvenlik Kurumuna (SGK) başvurmuş ve olay nedeniyle görev malullüğü hükümlerinden faydalanmayı talep etmiştir. Bu başvurunun SGK tarafından 28/11/2006 tarihinde, ölümün görev sebebiyle ve etkisiyle meydana gelmediği gerekçesiyle reddedilmesi üzerine de başvurucular 1/2/2007 tarihinde Ankara 5. İdare Mahkemesinde dava açmışlardır.

20. Ankara 5. İdare Mahkemesi, bazı eksiklikler nedeniyle dava dilekçesini reddetmiş; başvurucular, dilekçelerindeki eksiklikleri tamamladıktan sonra 7/9/2007 tarihinde davalarını yenilemişlerdir.

21. Ankara 5. İdare Mahkemesi 26/6/2008 tarihinde davayı esastan reddetmiştir.

22. Bu karar, başvurucuların temyizi üzerine Danıştay Onbirinci Dairesi (Daire) tarafından 25/10/2010 tarihinde onanmıştır.

23. Başvurucular aynı Daireye karar düzeltme talebinde bulunmuşlardır. Daire, bireysel başvuruda bulunulmasından sonra 25/4/2014 tarihinde bu talebi kabul etmiş ve Ankara 5. İdare Mahkemesinin kararını bozmuştur.

24. Bozmadan sonra yargılamaya devam eden Ankara 5. İdare Mahkemesi, 17/9/2014 tarihinde SGK'nın dava konusu ret işleminin iptaline karar vermiştir.

25. SGK'nın bu kararı temyizi Daire tarafından 22/10/2015 tarihinde reddedilerek karar onanmıştır.

IV. İNCELEME VE GEREKÇE

26. Mahkemenin 6/4/2017 tarihinde yapmış olduğu toplantıda başvuru incelenip gereği düşünüldü:

A. Yaşama Hakkının İhlal Edildiğine İlişkin İddia

1. Başvurucuların İddiaları ve Bakanlık Görüşü

27. Başvurucular, müteveffanın kalp hastası olduğunu ve bu durumun idare tarafından bilinmesine rağmen kendisine sık aralıklarla ve uzun süreli nöbet görevi verilmesi, olay günü de görev yerine tek başına gönderilip 12 saat gibi uzun bir zaman nöbet tutturulması sonucu yorgun düşerek kalp krizi geçirmesi nedeniyle yaşamını yitirdiğini iddia etmişlerdir. Başvurucular ayrıca nöbeti sırasında başka bir memur tarafından durumunun kontrol edilmemesi nedeniyle müteveffaya acil tıbbi müdahalede bulunulabilmesinin mümkün olmadığını, meydana gelen ölümden idarenin hizmet kusuru bulunduğu hâlde açtıkları tazminat davasının Mahkemece reddedildiğini belirterek Anayasa'nın 17. maddesinde güvence altına alınan yaşama hakkının ihlal edildiğini ileri sürmüşlerdir.

28. Bakanlık görüşünde, başvurucuların devletin gerekli önlemleri almamasından ve denetim yükümlülüğüne aykırı davranmasından şikâyet ettikleri ancak ilgili tutanakta ölümün kalp krizinden kaynaklandığı bildirilmiş ise de bu konuya ilişkin bir bilirkişi raporunun bulunmadığı, bunun yanında Mahkemenin ölümün kalp krizinden dolayı ancak idari eylemden bağımsız şekilde gerçekleştiğini kabul ettiğini belirtilerek iddiaların değerlendirmesi konusundaki takdirin Anayasa Mahkemesine ait olduğu ifade edilmiştir.

2. Değerlendirme

29. Anayasa'nın "*Kişinin dokunulmazlığı, maddi ve manevi varlığı*" kenar başlıklı 17. maddesinin birinci fıkrası şöyledir:

"Herkes, yaşama, maddi ve manevi varlığını koruma ve geliştirme hakkına sahiptir."

30. Anayasa'nın "Devletin temel amaç ve görevleri" kenar başlıklı 5. maddesinin ilgili bölümü şöyledir:

"Devletin temel amaç ve görevleri, ... Cumhuriyeti ve demokrasiyi korumak, kişilerin ve toplumun refah, huzur ve mutluluğunu sağlamak; kişinin temel hak ve hürriyetlerini, sosyal hukuk devleti ve adalet ilkeleriyle bağdaşmayacak surette sınırlayan siyasal, ekonomik ve sosyal engelleri kaldırmaya, insanın maddî ve manevî varlığının gelişmesi için gerekli şartları hazırlamaya çalışmaktır."

31. Yaşama hakkının doğal niteliği gereği, yaşamını kaybeden kişi açısından bu hakka yönelik bir başvuru ancak yaşanan ölüm olayı nedeniyle ölen kişinin mağdur olan yakınları tarafından yapılabilecektir (*Serpil Kerimoğlu ve diğerleri*, B. No: 2012/752, 17/9/2013, § 41). Başvurucu Nalan Çakaltarla, müteveffanın eşi; diğer başvuru sahipleri ise çocuklarıdır. Bu nedenle başvuru ehliyeti açısından bir eksiklik bulunmamaktadır. Başvuru ehliyeti bakımından bir eksiklik bulunmamasıyla birlikte başvurunun kabul edilebilirlik açısından da değerlendirilmesi gerekir.

32. Devletin sorumluluğunu gerektirebilecek şartlar altında can kaybının gerçekleştiği durumlarda, kamu makamlarının Anayasa'nın 17. maddesi gereğince öncelikle yetkileri dâhilinde tüm imkânları kullanarak yaşama hakkına yönelik tehdit ve risklere karşı etkili yasal ve idari tedbirleri oluşturulmaları gerektiği ifade edilmelidir. Bu kapsamda anılan yasal ve idari tedbirler, yaşama hakkına yönelik ihlalleri durdurmayı ve gerektiğinde failerin cezalandırılmasını sağlayacak nitelikte olmalıdır. Bu yükümlülük, yaşama hakkının tehlikeye girebileceği her durum bakımından geçerlidir (*Serpil Kerimoğlu ve diğerleri*, § 52).

33. Bir kişinin yaşamına yönelik gerçek ve yakın bir tehlikenin bulunduğu kamu makamlarınca bilindiği ya da bilinmesi gerektiği durumlarda makul ölçüler çerçevesinde kamu makamlarının bu tehlikenin gerçekleşmesini önleyebilecek şekilde önlem alması gerekir. Ancak özellikle insan davranışlarının öngörülemezliği, öncelikler ve kaynaklar değerlendirilerek yapılacak işlem veya yürütülecek faaliyet tercihi dikkate alındığında pozitif yükümlülük, kamu makamları üzerinde aşırı yük oluşturacak şekilde yorumlanamaz (*Serpil Kerimoğlu ve diğerleri*, § 53).

34. Başvuruda İstanbul 5. İdare Mahkemesi başvuru sahiplerinin davasını reddetmesine ilişkin gerekçesinde, olayla ilgili olarak topladığı tüm delillere dayanarak somut olayda devletin sorumluluğunu gerektirebilecek şartlar altında ölümün gerçekleşmediğini ve meydana gelmesi ile idari eylem arasında bir nedensellik bağının bulunmadığını takdir ettiğini bildirmiştir. Mahkeme, ölümün görevden kaynaklanmadığına ve bu durumda idarenin herhangi bir kusurundan bahsedilemeyeceğine karar vermiştir (bkz. § 15).

35. Somut olayda yaşamı koruma yükümlülüğünün ihlal edilip edilmediği konusunda bir sonuca varabilmek için öncelikli olarak müteveffanın yaşamına yönelik gerçek ve yakın bir tehlikenin bulunup bulunmadığının ortaya konması gerekmektedir. Ancak bu noktada yaşamı koruma yükümlülüğünün söz konusu olabilmesi için yaşamın gerçek ve yakın bir tehlike altında bulunmasının yeterli olmadığı, bunun yanında yetkililerin bu tehlikeyi bilmeleri veya bilmelerinin gerektiği ifade edilmedi.

36. Öncelikle başvuru dosyasında, başvuru sahiplerinin iddialarının aksine müteveffanın kronik kalp hastası olduğuna ve bu durumun idare tarafından bilindiğine ilişkin herhangi bir bilgi veya belgeye rastlanmadığı belirtilmelidir. Ayrıca başvuru sahiplerinin idarenin hizmet kusurunu bulduğunu ileri sürerek açtıkları davada bu hususları ileri sürmedikleri de görülmüştür (bkz. § 14).

37. Diğer taraftan başvuru sahipleri, sağlık durumu uygun olmadığı hâlde müteveffanın olay öncesinde sık aralıklarla ve uzun saatler boyunca nöbet görevine gönderilmesi nedeniyle kalp krizi geçirdiğini iddia etmişlerdir. Başvuru dosyasında, müteveffanın sağlık durumu

nedeniyle herhangi bir nitelikteki nöbet görevini yerine getiremeyeceğini belirten bir hekim ya da sağlık kurulu raporu bulunmamaktadır. Bununla birlikte başvurucular, böyle bir rapor olmaksızın da müteveffanın ya da kendilerinin yetkili makamlara başvurup hastalık nedeniyle söz konusu görevin yerine getirilemeyeceğinin ve iş bölümü yapılırken bu durumun gözetilmesinin talep edildiğini de ileri sürmüşlerdir.

38. Bunların yanında mevcut bilgi ve belgeler, aksinin kabulü durumunda dahi müteveffanın ölümünün kendinde var olan kronik kalp rahatsızlığının olumsuz çalışma şartları yüzünden sarf ettiği efor ve stres nedeniyle tetiklenmesi sonucunda gerçekleştiğini söyleyebilmeye imkân vermemektedir. Başka bir ifadeyle başvuruda, kalp hastası olduğu ifade edilen müteveffanın doğal nedenler dışında ve yerine getirdiği görev nedeniyle kalp krizi geçirdiği tereddütsüz bir şekilde ortaya konamamıştır.

39. Başvuruda, müteveffanın yaşamının olağan dışı bir nedenle tehlike altında bulunduğu ortaya konmadığı gibi aksi kabul edilse dahi mevcut bilgi ve belgelere göre yetkililerin bu tehlikeyi bildikleri ya da bilmemekle birlikte öngörmeleri gerektiğini kabul etmek de mümkün değildir. Bu durumda müteveffanın ölümünün devletin sorumluluğunu gerektirebilecek şartlar altında gerçekleştiği söylenemeyecektir.

40. Dolayısıyla somut olayda, yetkililerin başvurucuların iddialarının aksine müteveffanın görev yerini belli aralıklarla kontrol etmek gibi bir tedbir almalarını gerektiren bir durumun varlığı da saptanamamıştır. Aksinin kabulü, yaşamı koruma yükümlülüğünü idare tarafından yürütülen faaliyeti dikkate almadan ve idarenin bu faaliyeti yürütmesindeki önceliklerini ve kaynaklarını değerlendirmeden kamu makamları üzerinde aşırı yük oluşturacak şekilde yorumlamak olacaktır.

41. Açıklanan nedenlerle başvuruda bir ihlalin olmadığı açık olduğu anlaşıldığından başvurunun *açıkça dayanaktan yoksun olması* nedeniyle kabul edilemez olduğuna karar verilmesi gerekir.

B. Adil Yargılanma Hakkının İhlal Edildiğine İlişkin İddia

1. Başvurucuların İddiaları

42. Başvurucular, olaya ilişkin yargılamaların makul sürede tamamlanmadığını belirterek adil yargılanma hakkının ihlal edildiğini de ileri sürmüşlerdir.

2. Değerlendirme

43. Anayasa'nın 36. maddesinin birinci fıkrası şöyledir:

"Herkes, meşru vasıta ve yollardan faydalanmak suretiyle yargı mercileri önünde davacı veya davalı olarak iddia ve savunma ile adil yargılanma hakkına sahiptir."

44. Başvurucuların yargılamaların makul sürede sonuçlandırılmadığı şikâyetinin Anayasa'nın 36. maddesinde güvence altına alınan adil yargılanma hakkı kapsamında incelenmesi gerekir.

a. Kabul Edilebilirlik Yönünden

45. Açıkça dayanaktan yoksun olmadığı ve kabul edilemezliğine karar verilmesini gerektirecek başka bir neden de bulunmadığı anlaşılan adil yargılanma hakkının ihlal edildiğine ilişkin iddianın kabul edilebilir olduğuna karar verilmesi gerekir.

b. Esas Yönünden

46. Medeni hak ve yükümlülüklerle ilgili uyuşmazlıklara ilişkin yargılamanın süresi tespit edilirken sürenin başlangıç tarihi olarak davanın ikame edildiği tarih; sürenin sona erdiği tarih olarak -çoğu zaman icra aşamasını da kapsayacak şekilde- yargılamanın sona

erdiği tarih, yargılaması devam eden davalar yönünden ise Anayasa Mahkemesinin makul sürede yargılanma hakkının ihlal edildiğine ilişkin şikâyetle ilgili kararını verdiği tarih esas alınır (*Güher Ergun ve diğerleri*, B. No: 2012/13, 2/7/2013, §§ 50, 52).

47. Medeni hak ve yükümlülüklerle ilgili uyuşmazlıklara ilişkin yargılama süresinin makul olup olmadığı değerlendirilirken yargılamanın karmaşıklığı ve kaç dereceli olduğu, tarafların ve ilgili makamların yargılama sürecindeki tutumu ve başvurunun yargılamanın süratle sonuçlandırılmasındaki menfaatinin niteliği gibi hususlar dikkate alınır (*Güher Ergun ve diğerleri*, §§ 41-45).

48. Anılan ilkeler ve Anayasa Mahkemesinin benzer başvurularda verdiği kararlar dikkate alındığında biri -idarenin hizmet kusuru bulunduğu ileri sürülen- yedi yılı aşkın bir sürede tamamlanan, diğeri ise yaklaşık dokuz yıl süren başvuruya konu yargılamaların sürelerinin makul olmadığı sonucuna varmak gerekir.

49. Açıklanan nedenlerle başvurunun Anayasa'nın 36. maddesinde güvence altına alınan adil yargılanma hakkının ihlal edildiğine karar verilmesi gerekir.

3. 6216 Sayılı Kanun'un 50. Maddesi Yönünden

50. 30/3/2011 sayılı ve 6216 sayılı Anayasa Mahkemesinin Kuruluşu ve Yargılama Usulleri Hakkında Kanun'un 50. maddesinin (1) ve (2) numaralı fıkraları şöyledir:

“(1) Esas inceleme sonunda, başvurunun hakkının ihlal edildiğine ya da edilmediğine karar verilir. İhlal kararı verilmesi hâlinde ihlalin ve sonuçlarının ortadan kaldırılması için yapılması gerekenlere hükmedilir...”

(2) Tespit edilen ihlal bir mahkeme kararından kaynaklanmışsa, ihlali ve sonuçlarını ortadan kaldırmak için yeniden yargılama yapmak üzere dosya ilgili mahkemeye gönderilir. Yeniden yargılama yapılmasında hukuki yarar bulunmayan hâllerde başvurucu lehine tazminata hükmedilebilir veya genel mahkemelerde dava açılması yolu gösterilebilir. Yeniden yargılama yapmakla yükümlü mahkeme, Anayasa Mahkemesinin ihlal kararında açıkladığı ihlali ve sonuçlarını ortadan kaldıracak şekilde mümkünse dosya üzerinden karar verir.”

51. Başvurucular, 100.000 TL maddi ve 50.000 TL manevi olmak üzere toplam 150.000 TL tazminata karar verilmesini talep etmiştir.

52. Başvuruda adil yargılanma hakkının ihlal edildiği sonucuna varılmıştır.

53. Karar örneğinin İstanbul 5. İdare Mahkemesi ve Ankara 5. İdare Mahkemesine gönderilmesi gerekir.

54. Anayasa Mahkemesinin maddi tazminata hükmedebilmesi için başvurucuların uğradıklarını iddia ettikleri maddi zarar ile tespit edilen ihlal arasında illiyet bağı bulunmalıdır. Başvurucuların bu konuda herhangi bir belge sunmamış olması nedeniyle maddi tazminat taleplerinin reddine karar verilmesi gerekir.

55. Yalnızca ihlal tespitiyle giderilemeyecek olan manevi zararı karşılığında başvuruculara -başvuruya ilişkin davalara konu hukuki menfaatleri ve aile birliği de dikkate alınarak- müştereken takdiren net 18.960 TL manevi tazminat ödenmesine karar verilmesi gerekir.

56. Dosyadaki belgelerden tespit edilen 206,60 TL harç ve 1.800 TL vekâlet ücretinden oluşan toplam 2.006,10 TL yargılama giderinin başvurucaya ödenmesine karar verilmesi gerekir.

V. HÜKÜM

Açıklanan gerekçelerle;

Başvuru Numarası : 2014/5554

Karar Tarihi : 6/4/2017

A. 1. Yaşama hakkının ihlal edildiğine ilişkin iddianın *açıkça dayanaktan yoksun olması* nedeniyle KABUL EDİLEMEZ OLDUĞUNA,

2. Makul sürede yargılanma hakkının ihlal edildiğine ilişkin iddianın KABUL EDİLEBİLİR OLDUĞUNA,

B. Anayasa'nın 36. maddesinde güvence altına alınan adil yargılanma hakkının İHLAL EDİLDİĞİNE,

C. Karar örneğinin İstanbul 5. İdare Mahkemesi ve Ankara 5. İdare Mahkemesine GÖNDERİLMESİNE,

D. Başvuruculara, yargılama faaliyetinin uzunluğu sebebiyle net 18.960 TL manevi tazminatın MÜŞTEREKEN ÖDENMESİNE, tazminata ilişkin diğer taleplerin REDDİNE,

E. 206,10 TL harç ve 1.800 vekalet ücretinden oluşan toplam 2.006,10 TL yargılama giderinin BAŞVURUCULARA MÜŞTEREKEN ÖDENMESİNE,

F. Ödemelerin, kararın tebliğini takiben başvurucuların Maliye Bakanlığına başvuru tarihinden itibaren dört ay içinde yapılmasına, ödemede gecikme olması hâlinde bu sürenin sona erdiği tarihten ödeme tarihine kadar geçen süre için yasal FAİZ UYGULANMASINA,

G. Kararın bir örneğinin Adalet Bakanlığına GÖNDERİLMESİNE 6/4/2017 tarihinde OYBİRLİĞİYLE karar verildi.

Başkan
Burhan ÜSTÜN

Üye
Nuri NECİPOĞLU

Üye
Hasan Tahsin GÖKCAN

Üye
Kadir ÖZKAYA

Üye
Yusuf Şevki HAKYEMEZ